

ἀλλ' ὁμως οὐτ' εἰ διὰ ταύτων, ἄτ' εἰ δὲ ἄλλ-
 λω ἡδονῶν ὑποφέρει τις τὸν θάνατον, ἢ φυ-
 γῶν μείζονων λυπῶν, οὐδέ τις δικαίως ἀδρεϊ-
 ος λέγεται τούτων. εἰ γὰρ ἡδὴ τὸ ὑποθνή-
 σκειν, πολλὰ κίε αὐτὸν ἀκρασίαν ἀπέθνησκον
 εἰ ἀκούαστο· ὅσπερ καὶ νῦν, ἡμῶν τῶν μὲν τῷ ὑπο-
 θνήσκουσιν ἴσθ' ὄντος ἡδέος, ἢ γὰρ ποιητικῶν δὲ
 ἡμῶν πολλοῖς δι' ἀκρασίαν ἀφελίπτοισιν εἰ-
 δότες· ἂν οὐδέ τις ἀδρεϊός τῃ δόξῃεν, εἰ καὶ

A Verum nec si ob eiusmodi, nec ob alias
 voluptates, maiorumve gratiorum fugam
 mortem obeat, iustus quisquam propterea
 merito dicatur. Nam si mori iucundum
 sit, sæpe per intemperantiam morerentur
 lasciui. Quemadmodum & hodie, cum ip-
 sa quidem morte minimè, sed inferentibus
 eam suauibus existentibus sit, ut quidam
 per incontinentiam certum sibi con-
 ciliant interitum, non ignari etiam certam
 mortem proposuit : quo ex genere
 nullus fortis videatur. Neque si quis do-
 lorem fugiens (quod solent multi) mor-
 tem accersat, fortis fuerit. Quemadmo-
 dum & Agathon inquit,

*Praui nanque homines, doloribus victi, mor-
 tem optant.*

Φωβίλοι βροτῶν γὰρ τῷ ποιεῖν ἡσυχάζουσιν,
 Θανάτῳ ἔρῃσι. ὡσπερ καὶ τὸν Χείρονα
 μυσολογῶσιν οἱ ποιεῖται, διὰ τὴν δόξην τῆς ἑλ-
 κτικῆς ὀδυμῆς ἀξιάδεται ὑποθναεῖν, ἀθάνατον
 ὄντα. περὶ ἀπλησίως δὲ τοῦ τῆς, καὶ ὅσοι δὲ
 ἐμπειρίαν ὑποφέρουσιν τῶν κενδύλων· ὄναρ
 ἔχοντες γὰρ οὐκ οἶονται κίνδυνον ἢ τῶν
 ἐπιπέδων ὑποφέρουσιν. αὐτὸ γὰρ τοῦ ἀντίον ἔ-
 χει, ἢ ὅσοι φέτο Σακράτης, ὑπερῆλκυ οὐδὲν
 τῶν ἀδρεϊῶν τῆ. οὐτε γὰρ διὰ τὸ εἰδέναι τὰ
 φοβερά, θάρρῳσιν οἱ ὅτι τῶν ἰστέων ἀκ-
 βήσειν ὑπερῆλκυ, ἀλλ' ὅτι ἴσασιν τὰς βου-
 θέας τῆς θεῶν οὐτε διὰ θάρρῳσιν αὐ-
 γωνίζονται, τὰς ἀδρεϊὰς. καὶ γὰρ αὐτὸ ἡ ἐξουσία καὶ
 ἡ πλῆθος, καὶ Θεογονία, ἀδρεϊὰ· Πᾶς γὰρ ἄ-
 νθρωπος περὶ θεῶν κινδύλων. φανερόν ἐστι δὲ
 ἔντες, ὁμως ὑποφέρουσιν δι' ἐμπειρίαν· τὰς
 δὲ ὅτι οὐκ οἶονται κίνδυνον ἢ ἴσασιν γὰρ τὰς
 βουθέας. σημεῖον δὲ ὅταν γὰρ μὴ ἔχοντες οἶον-
 ται βοήθειαν, ἀλλ' ἢ δὴ πλῆστον ἢ τὸ θεῖον,
 οὐχ ὑποφέρουσιν. ἀλλὰ πάντων τῶν ποιούτων

C ex peritia pericula sustinent, id quod ple-
 rique solent militantes. Id nanque con-
 trarium Socratis sententiæ, opinantis, scien-
 tiam fortitudinem esse : neque enim quia
 nouerint horribilia, qui super mucroni-
 bus iaculorum ingredi didicerunt, id autē
 sunt, sed quia præfida, contra læsionem
 explorata habent. Neque enim qui auda-
 cius pugnant, idcirco fortes sunt : quem-
 admodum nec robur, nec diuitiæ iuxta
 D Theognim, fortitudinem gignant. Vir en-
 nim, vt inquit, paupertate domatur om-
 nis. Manifestè quidam, cum timidi sint, pe-
 ricula tamen sustinent propter experien-
 tiam, idque quod periculum non esse ar-
 bitrentur, cum paratū noscant præfidium.
 Argumento est, quòd cum præfidium ha-
 bere non putant, malis iam re vera immin-
 entibus retrocedunt. Inter omnes igitur
 parteis, ea videtur virtuti proxima, que ex
 E verecundia nascitur, fortitudo. Quemad-
 modum & Homerus Hæctorem scribit,
 periculum obuisse verecundia impulsit :
 Hæctorem verecundia cepit : *Primus nan-
 que Polydamas me reprehenderit.* Acque ea
 est, quam diximus ciuilem. Cæterum vera
 neque hæc est, neque alia ex his vlla, sed
 furori similis esse ferarum, quæ impetu fe-
 runt. Neque enim vel ob ignominiam,
 vel ex ira, vel quòd non morituros se ar-
 bitrentur, aut quòd facultatibus preferua-
 tius instructi sint, sustinere horribilia opi-
 nor. Nā ita nihil horribile esse iudicant.
 Et quoniam virtus omnis electiua est, ne-
 pe, vt supra diximus, quòd omnia gratia
 alicuius, eius nempe, quod honestum est,

L ἡγήσονται οἱ διὰ τὴν ἀδρεϊῶν ὑποφέροντες, μέλιτες
 φανεῖν ἀδρεϊοί· καὶ θάρρῳ καὶ Ὀμηροῦ τὸν
 ἔκτορα φησὶν ὑπερῆλκυ τὸν κίνδυνον τὸν
 πρὸς τὸν Ἀχιλλεῖα· ἔκτορα δὲ ἠδὲ εἶλε·
 Πουλυδείμας μοι πρὸς τοῦ· ἐλεγεῖν αἰα-
 δήσθ'· καὶ ὅτι ἢ πολιτικὴ ἀδρεϊὰ αὐτῆ. ἢ δὲ
 ἀληθῆς οὐτε αὐτῆ, οὐτε εἰλικρινῶς ἐδέμια, ἀλ-
 λά ὁμοία μὲν, ὅσπερ καὶ ἢ τῆς θηρίων, ὅτι διὰ
 τὸν θυμὸν ὁμοίως τῇ πλῆγῃ φέρεται, οὐτε γὰρ
 ὅτι ἀδρεϊήσθ'· δὲ μὲν ἰστέων φοβουμένων, οὐτε δὲ
 ἀγρίων, οὐτε διὰ τὸ μὴ νομίζειν ὑποθναεῖσθ',
 ἢ διὰ τὸ δυνάμεις ἔχειν φυλακτικὰ ἔτε γὰρ
 εἰστέται ἔτε γὰρ φοβερόν τῆ· εἰδέν' ἀλλ' ἐπι-
 δὲ πᾶσα ἀρετὴ πρὸς ἀρετικὴν (τὸς δὲ πᾶς
 ἀρετῶν, εἰρημῶν πρὸς ἀρετῶν, ὅτι ἔνεκα πῶς πᾶσι
 ἀρετῶν ποιῶν· καὶ τῶν ὅτι τῶν οὐ ἔνεκα

F